

Olli-Pekka Mäkinen

Minusta tehtiin prinssi

Tamperelaisen porilaispojan tarinoita

MINUSTA TEHTIIN PRINSSI

Olli-Pekka Mäkinen

MINUSTA TEHTIIN PRINSSI

Tamperelaisen porilaispojan tarinoita

Kuvat ovat kirjoittajan omista kokoelmista

© 2020 Olli-Pekka Mäkinen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-1878-0

SISÄLLYS

Lukijalle.....	9
Suunta tuuleen.....	11
Elämä alkoi Pränninmäestä	13
Tulikin poika	15
Mummun hoidossa.....	19
Pienenä poikana uudessa kodissa	23
Muutto Hyvelään.....	25
Anja hoitajaksi	27
Rakas Maija	28
Pikkuveli kaveriksi.....	29
Monikäyttöinen kukkotuoli	32
Aku Anka ja muita kirjoja.....	33
Äidin kotiaskareet.....	35
Isän Pikkubebet	39
Sininen polkupyörä.....	42
Kiitos ja rangaistus.....	43
Korvat ja kitarisat	46
Meidän Mirri.....	48

Kylällä kavereitten kanssa.....	51
Seikkailuja ja naapuruuutta	53
Kaverini Tane	58
Rauno ja Jawa	61
Yksin ostoksille.....	63
Maitotinki ja rikkiäisiä munia	67
Terhon Erkki.....	69
Maukas emmanlimppu.....	71
Minusta tehtiin prinssi.....	73
Kuusenhakumatkalla	76
Joulupukin kädet	78
Mummu, sauna ja Jeesus	84
Koulussa ja retkeilemässä	89
Todistetusti koulukypsi.....	91
Paistettuja silakoita	96
Hammasraudat taskuun	98
Kalassa Hannun kanssa.....	101
Poltatko tupakkaa.....	103
Presidentti Kekkonen	105
Poikakerhossa sattui ja tapahtui	107

Sairaalaan unohdettuna	111
Pinkkiä perustamassa	116
Avainpiilo hukassa	118
Lamuskoilla alas Kukkulalta	119
Ryhdyin huilistiksi	121
Isän sotajuttu.....	124
Tikku takapuolella	127
Polkupyörillä Yyteriin.....	129
Kotipaikaksi Tampere.....	133
Minu käsketti tänne.....	135
Poliisit herättivät	141
Rekkoja ja tynnyreitä.....	143
Laiturissa.....	149

LUKIJALLE

Kasvoin syntymäkaupungissani Porissa kolmetoista vuotta. Juurruin vahvasti porilaiseen multa, persoonani muokkautui porilaisten keskellä ja porilaisessa esikaupunkimaisemassa. Porin murre oli ensimmäinen oppimani kieli.

Kerron lapsuudestani 1950-luvulla ja 1960-luvun alussa sekä sen ajan elämästä lapsen näkökulmasta. Kirjoittaessani ja muistelllessani elämäni alkutaipaleita ymmärryksen ensimmäisten vuosieni merkityksestä on lisääntynyt kappale kappaleelta. Haluan välittää kokemuksiani omille lapsilleni ja lastenlapsilleni, jotka ovat saaneet osansa elämäntarinani perinnöstä. Suon toki kertomukseni muittenkin kiinnostuneiden ja uteliaitten luettavaksi.

Kaikki ihmiset, joista kerron ovat oikeita, ja kaikki tarinat ovat minulle totta. Varhaisinta aikaa, jota en voi tietoisesti muistaa, kannan tunteissani ja kehosani. Olen kirjoittanut kokemuksiani, en historiaa, olen kirjoittanut tarinoita, en tiedettä.

Tarinat ovat kirvonneet Elämäntarinakurssin keskusteluissa ja kirjoitusharjoituksissa. Ryhmä on auttanut muistamaan paljon sellaista, mitä en ole muistanut muistavani. Olen kaikesta siitä kirjoittajatovereilleni kiitollinen.

Sanataideopettajan, kirjailija FM Tiina Laanisen kannustus ja palaute on antanut sysäyksen sille, että

nyt nautin kirjoittamisesta. Kiitos, se on kallisarvoinen lahja!

Olen myös kiitollinen vaimolleni Leenalle, joka on koko ajan uskonut minuun ja arvostanut kirjoittamistani.

Lauri Viita, Eeva-Liisa Manner ja Väinö Linna ovat katselleet Viita-Akatemian huoneen seinältä, kun olen kirjoittajaryhmässä opetellut, harjoitellut, muistellut ja haaveillut. Mikä voisi olla kannustavampaa harrastajakirjoittajan polulle?
Kiitos teillekin, Mestareille!

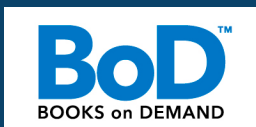
Tampereella 30.tammikuuta 2020
Olli-Pekka Mäkinen

Hyvelän kylässä Porin esikaupunki-
alueella lapsilla oli 1950-luvulla tilaa
seikkailla ja ilmaa hengittää. Isät
ahkeroivat palkkatyössä ja pelloilla, äidit
hoitivat kodin, lapset, puutarhan ja
eläimet. Lapset leikkivät pihalla, kylällä
ja metsässä. He näkivät, mistä maito
tulee ja miten perunat kasvavat.

Olli-Pekka Mäkinen tarinoi lapsuutensa
ihmisistä ja maisemista leppoisasti ja
hyväntahtoisesti. Porilainen puhe sujuu
elävällä murteella.

9 789528 018780

www.bod.fi